

Uputstvo za autore

Radovi se predaju **isključivo u elektronskom obliku** (.doc ili .docx) slanjem u vidu priloga (*attachment*) na adresu: editorial@ius.bg.ac.rs (kao *subject* mejla navodi se naslov rada koji se šalje). Rad na srpskom jeziku bi trebalo da bude pisan **latinicom**. Strane reči i reči na latinskom jeziku se pišu kurzivom. Koristiti **font** Times New Roman 12, običan prored (1 ili 1,15). Ceo rad na srpskom jeziku podleže stručnoj lekturi. Redakcija zadržava pravo da prilagođava rad opštim pravilima uređivanja časopisa i pravilima pravopisa srpskog jezika. Radove razvrstavamo u dve osnovne rubrike – Članci i Prikazi.

Članak ne bi trebalo da ima više od **10.000 reči**, odnosno 60.000 znakova (bez razmaka), uključujući i fusnote. Svaki članak mora da na početku sadrži rezime, sa osnovnom sadržinom i rezultatima rada, kao i ključne reči na srpskom jeziku, a na kraju takođe naslov, rezime i ključne reči na engleskom jeziku. Rezime, kako na srpskom tako i engleskom jeziku, piše se fontom *Times New Roman* 11, italic, a može da ima najviše 15 redova, dok ključnih reči može da bude najviše sedam. Isto važi i za članak na engleskom jeziku, koji bi na kraju trebalo da ima naslov, rezime i ključne reči na srpskom jeziku. Rezime i ključne reči neophodno je izdvojiti u odnosu na ostatak teksta razmakom.

Prikaz propisa, sudskih odluka ili drugih akata ne bi trebalo da ima više od **2.500 reči**, odnosno 14.500 znakova (bez razmaka), uključujući i fusnote. Svaki prikaz mora da na početku sadrži rezime (apstrakt) obima do 12 redova (font *Times New Roman* 11, italic), a na kraju naslov i rezime (*abstract*) na engleskom jeziku (font *Times New Roman* 11, italic). Rezime na engleskom jeziku može imati najviše 20 redova i ne mora predstavljati bukvalan prevod rezimea na srpskom jeziku. Naslov rada se piše na sredini, velikim slovima i boldom (font 14). Ispod naslova malim slovima, sa leve strane, piše se ime i prezime autora (font 12). **Fusnote** je neophodno pisati na dnu strane (opcija *Footnote*), numerisane arapskim brojevima (1,2,3...). **Podnaslovi** se pišu s leva, malim slovima i boldom, i mogu biti numerisani arapskim brojevima (font 12). Ukoliko u okviru podnaslova ima više celina, one se takođe označavaju arapskim brojevima (npr. 1.1., 1.1.1., itd.).

Pravila citiranja

Knjige

Knjige se citiraju na sledeći način: prvo slovo imena autora (posle čega sledi tačka) i prezime autora, *naslov dela naveden kurzivom*, eventualno redni broj izdanja, izdavač (opciono), mesto izdanja (ako ima više mesta izdanja onda izdavač), godina izdanja, skraćena str., broj strane. Ukoliko se upućuje na fusnotu, posle broja strane piše se skraćena „fn.“. Ukoliko se citira tekst sa više strana koje su tačno određene, one se razdvajaju crticom, posle čega sledi tačka. Ukoliko se citira više strana koje se ne određuju tačno, posle broja koji označava prvu stranu navodi se „i dalje“ s tačkom na kraju.

Primer:

M. Vasiljević, *Trgovinsko pravo*, 9. izdanje, Beograd, 2006, str. 100 i dalje.

T. Vollmöller, *Die Globalisierung des öffentlichen Wirtschaftsrechts*, Carl Heymanns Verlag KG, 2001, str. 141., fn. 2.

E. Fisher, *Risk Regulation and Administrative Constitutionalism*, Hart Publishing, Oxford 2007, str. 11–17.

Kada se citira **knjiga više autora**, njihova imena i prezimena se razdvajaju zarezom.

Primer:

S. Taboroši, T. Jovanić, *Ekonomsko pravo*, Beograd, 2010, str. 375.

Knjiga koju je neko lice, odnosno više lica, priredilo kao **urednik se citira** tako što se nakon njegovog prezimena u zagradi navodi oznaka „urednik“, „urednici“ ili skraćena „ur.“, odnosno odgovarajuća oznaka na jeziku na kom je knjiga objavljena (engl. editor(s), ed(s); fr. Dir; nem. Hrsg i dr.).

Primer:

M. Vasiljević (urednik), *Akcionarska društva, berze i akcije*, Beograd, 2006.

J. Black, M. Lodge, M. Thatcher (eds), *Regulatory Innovation: A Comparative Analysis*, Edward Elgar, 2005.

Individualni rad u okviru publikacije koja je priređena od strane urednika citira se tako što se pre naznake ovakve publikacije navodi prvo slovo imena i prezime autora, naziv članka pod navodnicima, a posle zareza iza zagrade stavlja 'u:' i navodi publikacija, sa brojem stranica od prve do poslednje strane teksta, i (eventualno) brojem stranice koja se citira.

Primer:

G. Marcou, „Régulation et service public. Les enseignements du droit compare“, u: G. Marcou, F. Moderne (dir), *Droit de la regulation, service public et integration régionale*, Éditions L'Harmattan, 2005, Vol. 1., 11–63, str. 15.

Članci

Članci se citiraju na sledeći način: prvo slovo imena autora (posle čega sledi tačka), prezime autora, otvoreni navodnici (razmak između zareza posle prezimena autora i otvorenih navodnika), naziv članka, zatvoreni navodnici, naziv časopisa kurzivom, broj (odnosno volumen i broj u zagradi) i godina izdanja razdvojeni kosom crtom (/), broj prve i poslednje stranice, skraćenica str., broj strane. *Napomena:* ukoliko se samo upućuje na članak bez citiranja konkretnog broja stranice navode se samo prva i poslednja stranica članka. Ukoliko se autor citira, posle ovih brojeva staviti zarez i potom skraćenicu str. i broj konkretne strane. Ukoliko se citira tekst sa više strana koje su tačno određene, one se razdvajaju crticom, posle čega sledi tačka. Ukoliko se citira više strana (a uže od početne i poslednje) koje se ne određuju tačno, posle broja koji označava prvu stranu navodi se „i dalje“ s tačkom na kraju. Brojevi stranica se odvajaju srednjom crticom (–), bez razmaka.

Primer:

M. Marković, „Prenosivost telefonskog broja u telekomunikacionom pravu“, *Pravo i privreda*, 5–8/2005, 726–750.

R. Baggot, „Regulatory Reform in Britain: the changing face of self-regulation“, *Public Administration*, 67(4)/1989, 435–454, str. 452.

Kada se citiraju **članci u dnevnim novinama** i časopisima navodi se prvo slovo imena i prezime autora (ili inicijale ukoliko su samo oni navedeni), naslov članka pod znacima navoda, ime novine ili časopisa (kurzivom), datum, broj strane odnosno stranica.

U radovima koji se Redakciji Studentske revije za privredno pravo predaju **na engleskom jeziku** umesto gore navedenog načina citiranja članaka moguće je koristiti i tzv. **harvardski sistem citiranja**.

Više autora i ponovljeno citiranje

Ukoliko postoji **više autora knjige ili članka** (do tri), razdvajaju se zarezom. Ukoliko se citira knjiga ili članak sa više od tri autora, navodi se prvo slovo imena i prezime samo prvog od njih, uz dodavanje skraćenice reči *et alia* (*et al.*) kurzivom.

Primer:

A. Lichnerowicz et al., *L'idée de régulation dans les sciences*, Maloine-Doin, Paris, 1977.

Kada se citira jedna knjiga određenog autora, odnosno više autora, **kod ponovljenog citiranja** se navodi prvo slovo imena sa tačkom i prezime, nakon čega se dodaje skraćenica *op. cit.* kurzivom, potom str. i broj strane. *Ibid.* ili *ibidem* koristiti isključivo pri navođenju izvora navedenog u prethodnoj fusnoti, uz naznaku broja strane/stranica, ukoliko je novi navod iz tog izvora. Dakle, ukoliko se citira podatak s iste strane iz istog dela kao u prethodnoj fusnoti, koristi se latinična skraćenica za *ibidem* (*ibid.*) u kurzivu, s tačkom na kraju (bez navođenja prezimena i imena autora). Ukoliko se citira podatak iz istog dela kao u prethodnoj fusnoti, ali sa različite strane, koristi se latinična skraćenica *Ibid.*, navodi se odgovarajuća strana i stavlja tačka na kraju.

Primer:

S. Tabaroši, T. Jovanić, *op. cit.*, str. 102.

Ibid.

Ibid., str. 105.

Kada se citira više knjiga, odnosno članaka, **istog autora**, kod ponovljenog citiranja se navodi prvo slovo imena sa tačkom i prezime, nakon čega se navodi pun naslov knjige kurzivom, odnosno članka (ali u zagradi) bez kurziva, potom str. i broj strane.

Primer:

N. Jovanović, *Emisija vrednosnih papira*, str. 107.

Radni dokumenti i izvori sa interneta

Izvori sa Interneta se citiraju na sledeći način: prvo slovo imena i prezime autora, odnosno organizacije koja je pripremila tekst, naziv teksta, eventualno mesto i godina objavljivanja, oznaka „dostupno na:“, adresa Internet stranice kurzivom, (opciono: datum pristupa stranici u zagradi), eventualno skraćunica „str.“ i broj strane. Ako je reč o radnim dokumentima koji imaju redni broj ili drugu zvaničnu katalogizaciju, ne mora se navesti Internet adresa.

Prilikom ponovljenog citiranja izvora sa Interneta čija je Internet adresa navedena navodi se prvo slovo imena autora sa tačkom i prezime autora, odnosno naziv organizacije koja je pripremila tekst, i naziv teksta, a eventualno i skraćunica „str.“ i broj strane.

Primer:

Giovannini Group, Cross-Border Clearing and Settlement Arrangements in the European Union, Brussels, 2001, dostupno na adresi: http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/clearing/first_giovannini_report_en.pdf (21.10.2008), str. 18.

Giovannini Group, Cross-Border Clearing and Settlement Arrangements in the European Union, str. 6.

B. M. Hutter, The Attractions of Risk-based Regulation: Accounting for the Emergence of Risk Ideas in Regulation, *CARR Discussion Paper No. 33*, LSE, London 2005.

B. M. Hutter, *op. cit.*, str. 5.

OECD, Risk and Regulation: Issues for Discussion, *GOV/PGC/REG(2006)1*, Paris 2006.

Propisi i odluke

Domaći propisi se citiraju na sledeći način: pun naziv propisa, otvorena zagrada, glasilo u kome je propis objavljen kurzivom, (zarez i potom) broj glasila i godina objavljivanja, zatvorena zagrada, skraćunica čl., st., tač., odnosno par. i broj odredbe.

Primer:

Zakon o zaštiti potrošača (*Službeni glasnik RS*, br. 53/2010), čl. 15.

Normativni i drugi **akti drugih zemalja, odnosno regulativa EU** se u fusnoti navode i na engleskom jeziku shodno pravilima citiranja usvojenim od strane institucija EU.

Primer:

European Commission, *White Paper on European Governance*, COM(2001) 428 final.

Ukoliko se prevode, nazive svih normativnih akata EU u tekstu i fusnotama pisati velikim početnim slovom: Direktiva, Uredba, Preporuka, Saopštenje, Odluka, **u skladu sa uputstvom za prevođenje dostupnom na web prezentaciji Kancelarije za evropske integracije** (<http://www.seio.gov.rs>).

Ako se navedeni zakon **ponovo citira** u radu, prilikom prvog citiranja se posle broja glasila i godine objavljivanja može (opciono) navesti skraćeniica pod kojom će se propis dalje pojavljivati.

Primer:

Zakon o zaštiti potrošača (*Službeni glasnik RS*, br. 53/2010; dalje u tekstu ZZP), čl. 2.

Član, stav i tačka propisa označava se skraćenicama čl. (ili član) st. i tač., a paragraf skraćenicom par. *Napomena*: posle broja člana ili stava ne stavlja se tačka, osim ukoliko nije kraj rečenice.

Primer:

Čl. 24 st. 1 tač. 5.

Prilikom **ponovljenog citiranja određenog propisa** navodi se njegov pun naziv, odnosno skraćeniica uvedena prilikom prvog citiranja, skraćeniica člana i eventualno stava i broj odredbe.

Primer:

Zakon o zaštiti potrošača, član 7.

ZZP, čl. 25 st. 1.

Navođenje sudskih odluka i odluka regulatornih tela trebalo bi da sadrži što potpunije podatke (vrsta i broj odluke, datum kada je donesena, publikacija u kojoj je eventualno objavljena). *Napomena*: koristiti opšte usvojena pravila citiranja sudskih odluka u odgovarajućim jurisdikcijama.

Primer:

'Beef Hormones' case, EC – Measures Concerning Meat and Meat Products, Report of the WTO Appellate Body, WT/DS26/AB/R & WT/DS48/AB/R, 16 January 1998.

Travers v. Reinhardt, 205 US 423 (1906).

Cass. civ. 5 October 1971, *Bull.civ.* III, no. 204; D.S. 1971 p. 191.